

Дневникъ

(стенографски)

на

XV-то обикновено Народно събрание.

Първа редовна сесия.

Л засъдание, четвъртъкъ, 22 декември 1911 г.

(Открыто отъ подпредседателя г. И. Пъевъ, въ 10 ч. преди пладне)

Прѣдседателствующъ И. Пъевъ: (Звѣни) Засъдните се отваря.

Моля секретаря г. Василъ п. Николовъ да прѣчи списъка на г. г. народнитѣ прѣставители.

Секретарь В. п. Николовъ: (Прочита списъка. Отсътствуващъ г. г. народнитѣ прѣставители: Желѣзъ Абаджиневъ, Янко х. Атанасовъ, Петъръ Бабаджановъ, Петъръ Бешковъ, Стоянъ Бурмовъ, Деко Банковъ, д-ръ Никола Генадиевъ, д-ръ Никола Георгиевъ, Лазаръ Георгиевъ, Стефанъ Георгиевъ, Витанъ Герасимовъ, Георги Губидѣлниковъ, Никола Давидовъ, Георги Джевизовъ, Василъ Димчевъ, Добри Добревъ, Георги Добриновичъ, Димитъръ Драгиевъ, Иванъ Еневъ, д-ръ Димо Желѣзовъ, Георги Згуревъ, Димитъръ Икономовъ, Георги Илиевъ, Константинъ Илиевъ, Йовчо Киревъ, Христо Ковачевъ, Величко Козинчики, Григоръ х. Константиновъ, Константинъ Кръстевъ, д-ръ Тодоръ Кръстевъ, Петко Кировъ, Александъръ Малиновъ, Ной Марковъ, Димитъръ Мицайковъ, Антонъ Мандевъ, Димитъръ Нарлиевъ, Дамянъ Неновъ, Петъръ Папанчевъ, Павелъ Парашаповъ, Иванъ Петровъ, Иванъ Петцовъ, Петъръ Пешевъ, Цеко Петровъ, Христо Поповъ, Тодоръ Пчеларовъ, Първуль Първуловъ, Добри Петковъ, Иванъ Русевъ, д-ръ Константинъ Списаревски, Димитъръ Страшимировъ, Коста Стефановъ, Иванъ Таневъ, Христо Тодоровъ, Ганчо Торомановъ, Боянъ Хаджиевъ, Христо Хаджиевъ, Цонко Харбовъ, Добри Харизановъ, Мехмедъ х. Хасановъ, Борисъ Христовъ, Георги Христодоровъ, Христо Цаневъ, Илия Цвѣтковъ, Никола Ченковъ, Христо Черешаровъ и х. Яхя Юмеровъ)

Прѣдседателствующъ И. Пъевъ: Отъ 212 народни прѣставители отсътствуващъ 66 души; има нужното число, за да се състои засъдните законно.

Прѣди да пристъпимъ къмъ дневния редъ, ще ви съобщя за отпусканѣ, които прѣдседателството е разрѣшило на нѣколко души и за нѣкои други, за които ще се иска разрѣщение отъ г. г. народнитѣ прѣставители.

Прѣдседателството е разрѣшило отпусканѣ на слѣднитѣ г. г. народни прѣставители: на пловдивския Х. Поповъ — 3 дена; на орѣховския Л. Георгиевъ — 6 дена; на старозагорския С. Бояджиевъ — 1 день; на търновския Д. Страшимировъ — 6 дена; на търновския д-ръ Н. Генадиевъ — 3 дена; на орѣховския Н. Давидовъ — 4 дена; на търновския П. Пешевъ — 3 дена; на ловчанския д-ръ А. Златевъ — 1 день; на османпазарския Петъръ Козловъ — 2 дена; на провадийския Цонко Харбовъ — 2 дена; на кулския Първуль Първуловъ — 2 дена; на ловчанския Иванъ Казанджиевъ — 1 день; на търновския Петко Кировъ — 1 день; на станишмакия Янко х. Атанасовъ — 1 день; на провадийския Добри Харизановъ — 3 дена; на радомирския Иванъ Соколовъ — 1 день; на дупнишкия Величко Козинчики — 1 день; на търновския Маринъ Гайдовъ — 2 дена и на силистренския Тодоръ Пчеларовъ — 1 день.

Моля г. г. народнитѣ прѣставители да се съгласятъ да се разрѣшатъ отпуски на слѣднитѣ г. г. народни прѣставители: на никополския Борисъ Христовъ — 4 дена. Които г. г. народни прѣставители сѫ съгласни да се даде този отпускъ, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

На видинския Илия Цвѣтковъ — 4 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

На видинския Григоръ х. Константиновъ — 4 дена. Които сѫ съгласни да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

На новозагорския Иванъ Таневъ — 4 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

На търновския Иванъ Петцовъ — 3 дена. Които сѫ съгласни, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

На старозагорския Йовчо Киревъ — 5 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

На добришкия Железъ Абаджиевъ — 4 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На търновския Антонъ Мандевъ — 2 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На българодчишкия Коста Стефановъ — 3 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На търновския Димитъръ Драгиевъ — 3 дена. Които сѫ съгласни, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На берковския Витанъ Герасимовъ — 5 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На тутраканския Иванъ Абрашевъ — 2 дена. Които сѫ съгласни, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На слivenския Петъръ Папанчевъ — 2 дена. Които сѫ съгласни, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На фердинандския Иванъ Русевъ — 6 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На поповския Христо Хаджиневъ — 4 дена. Които сѫ съгласни, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

На новопазарския Желю Влашки — 2 дена. Които сѫ съгласни, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Ще прѣминемъ къмъ първия пунктъ отъ дневния редъ — трето четене на законопроекта за бюджета на държавата за 1912 г.

Моля г. секретаря да прочете този законопроектъ на трето четене.

Секретарь В. п. Николовъ: (Чете)

„Законопроектъ

за бюджета на държавата за 1912 г.

„Чл. 1. Разрѣшава се на министрите да произведатъ, съгласно законите на държавата, прѣзъ 1912 г. разходите, показани въ приложението при настоящия законъ таблица, на обща сума 188.929.057 л., а именно:

„а) по Върховното правителство 3.560.200 л.

„б) по държавните дългове 40.147.770 „

„в) по Върховната сметна палата 362.298 „

„г) по Министерството на външните работи и на изповѣданіята 6.458.418 „

„д) по Министерството на вътрешните работи и народното здраве 11.032.134 „

„е) по Министерството на народното просвещение 24.916.349 „

„ж) по Министерството на финансите 8.575.319 „

„з) по Министерството на правосъдието 6.348.400 „

„и) по Министерството на войната 40.500.527 „

„к) по Министерството на търговията, промишлеността и труда 5.741.732 „

„л) по Министерството на земедѣлието и държавните имоти 7.282.550 „

„м) по Министерството на обществените сгради, пътищата и благоустройството 8.536.820 „

„н) по Министерството на желѣзниците, пощите и телеграфите 25.466.540 „

Всичко разходъ 188.929.057 л.

„Повече приходъ лева 1.344.383 „

Всичко 190.273.440 л.

„Чл. 2. За покриване горните разходи, министрите се задължаватъ, съобразно законите на държавата, да събератъ прѣзъ 1912 г. приходите, показани въ приложението при настоящия законъ таблица, на обща сума 190.273.440 л., подразделена както следва:

„а) прѣки данъци	39.841.400 л.
„б) косвени данъци	68.590.000 „
„в) държавни привилегии	9.770.000 „
„г) берии	11.036.000 „
„д) глоби	1.030.000 „
„е) доходи отъ съобщения	33.890.000 „
„ж) доходи отъ имоти и капитали	14.225.000 „
„з) доходи отъ общините и окрѣжията за заплата на учителите	7.276.040 „
„и) разни приходи	4.615.000 „

Всичко приходъ 190.273.440 л.

М. Такевъ: Ще искамъ едно малко обяснение.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Това е трето четене.

М. Такевъ: Само нѣколко думи.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Имате думата.

М. Такевъ: Г. г. прѣставители! Разходниятъ бюджетъ на държавата, както ни бѣше даденъ, съ едно малко изменение, въ този, който днесъ ще гласуваме на трето четене. Но въ този промежутикъ ние гласуваме единъ законъ за извѣредъ свѣрхсмѣтъ кредитъ отъ деветъ милиона и нѣколко стотини хиляди лева. Отъ бюджета за настоящата година азъ виждамъ, че по §§ 21, 25, 41, 45, 48, 49, 51, 57, 59 и 60 па Министерството на вътрешните работи се гласува 1.603.000 л.; съ закона за свѣрхсмѣтъ кредитъ поискали сѫ допълнителни кредити 460 хиляди лева, ставатъ 2.603.000 л., а по сега прочетения бюджетъ за 1912 г. се искатъ само 1.730.000 л. Така щото, прѣзъ 1911 г., споредъ бюджета и споредъ извѣредъ свѣрхсмѣтни кредити сѫ похарчени 2.603.000 л.; следователно, за 1912 г. би трѣбвало да се поиска най-малко сѫщата цифра, а ние виждаме, че се искатъ 1.730.000 л.

По-нататъкъ, по Министерството на народното просвѣщене, по §§ 14, 28, 92 и 116 лани сѫ били отпуснати за тази година 253.000 л.; трѣбвали сѫ сега съ свѣрхсмѣтъ кредитъ 30.000 л., ставатъ 283.000 л. Слѣдователно, за 1912 г. трѣбваше да бѫде най-малко сѫщото число. А ние виждаме, че сѫ прѣвидени 268.000 л.; значи, пакъ по-малко.

Сѫщо по Министерството на финансите — интересно! — по §§ 12, 16 и 22 сѫ били прѣвидени за 1911 г. 1.680.000 л., трѣбвали сѫ съ свѣрхсмѣтъ кредитъ 352.000 л.; значи, трѣбватъ около 2.100.000 л. За 1912 г. много естествено бѣше да се прѣвиди пакъ толкова, а сѫ прѣвидени 1.393.550 л. Както виждате, пакъ съ една значителна сума въ по-малко, отколкото е трѣбвало за 1911 г.

По Министерството на правосъдието: по §§ 9, 18, 20, 22 и 25 сѫ били прѣвидени 1.005.000 л. за 1911 г., недостигали 197.385 л.; и така, би трѣбвало за 1912 г. да се прѣвидятъ 1.202.385 л., а сѫ прѣвидени само 1.095.000 л. — около 200.000 л. по-малко.

По Министерството на войната — тамъ е още по-интересно. § 1, който се отнася за заплатите, ще го оставя и ще моля г. министра да даде едно малко обяснение. По § 1 се иска една сума отъ 261.900 л. за нѣкаква погрѣшка при гласуването на бюджета за 1911 г. Каквито и погрѣшки да станатъ, въ закона за отчетността по бюджета, е казано, че за личенъ съставъ никакъвъ свѣрхсмѣтъ кредитъ не се допушта. Та г. министъръ ще бѫде тѣй добъръ да обясни, какъ е станала тая работа.

По останалите параграфи: § 5 за облъкло, § 9 за купуване материали, за 1911 г. сме били пръдвидени всичко, съ личния съставъ, 16.911.136 л.; тръбвани съ съ свърхсъмѣтъ кредитъ 3.090.000 л.; като изкараме сумата за личния съставъ, за който ви говорихъ, оставатъ, значи, 4.680.436 л. За следующата 1912 г., пай-маилкото, което тръбваше да се пръдвиди, то е имение това, което е изразходвано за 1911 г., а именно: 4.151.520 л. въ повече, отколкото е пръдвидено сега въ бюджета, защото, казахъ и сега повторяме, за облъкло въ бюджета за 1911 г. е пръдвидено 2.878.916 л.; тръбвани съ съ свърхсъмѣтъ кредитъ 650.000 л.; и така тръбваше да се пръдвидятъ 3.528.916 л., а всичко за 1912 г. съ пръдвидени 1.900.000 л. По параграфа за купуване материали за 1911 г. бѣха пръдвидени въ бюджета 1.801.520 л.; тръбвани съ съ свърхсъмѣтъ кредитъ, който гласувахме 2.350.000 л.; значи, всичко 4.151.520 л. Пръдвидени съ, обаче, всичко 578.483 л. Така щото, както виказахъ, има единъ недомъжъ, тъй да се каже, невписанъ въ бюджета за 1912 г. отъ 4.151.520 л., мицусъ пръдвиденитъ сега въ бюджета за 1912 г.

По Министерството на общественитетъ сгради, пътищата и съобщенията — Главна дирекция на ижтищата, благоустройството и сградите по §§ 15 и пр., на стр. 14 отъ законопроекта за допълнителния извъреденъ кредитъ, пръдвидени съ 140.000 л.; тръбвани съ съ тоя кредитъ 38.446.70 л.

По Главната дирекция на желѣзниците и пристанищата, §§ 42, 43, 47, 60, 61, 62 и 65 съ били пръдвидени 4.435.000 л., потръбвали съ прѣзъ годината 1.707.000 л.; значи, всичко е тръбвало да се пръдвиди 6.142.000 л., а както виждате, пръдвидено е много по-малко.

По Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните, §§ 87, 95 и 109 съ били пръдвидени въ бюджета 514.000 л.; тръбвано е съ свърхсъмѣтъ кредитъ 22.950.50 л.; значи, всичко е тръбвало 560 и нѣколко хиляди лева, а за 1912 г. се пръдвиждатъ по-малко.

Та моля г. министра на финансите да обясни, какъ става така, че редовниятъ бюджетъ на 1911 г., на който, като притуримъ и теглените свърхсъмѣтни кредити, недостигатъ около 14 miliona лева, а сега въ бюджета на 1912 г., вместо да се пръдвиди най-малко това, което е пръдвидено, плюсъ изразходваното, пръдвижда се толкозъ miliona лева по-малко.

Това искахъ да обясни г. министърътъ.

Прѣседателствуещъ И. Пъевъ: Има думата г. министърътъ на финансите.

Министъръ Т. Теодоровъ: Г. Такевъ знае много добре, че при третото четене на законопроектите не ставатъ никакви разисквания, освенъ ако има направено иѣкакво прѣдложение, подписано отъ 10 души народни прѣдставители, и то за иѣко и нови поправки и прибавки. Въ случая пъма такова прѣдложение за никакви поправки и прибавки — аслѣдъ не може и да има, когато се касае за бюджета — и всѣкакви разисквания съ неумѣстни и нестъгласни съ правилника. Но знаеши това, г. Такевъ поискаш да говори приблизително върху 30 параграфа по бюджетите на различните министерства и ги прѣброди съ цѣль да докаже, че кредитътъ по тѣзи параграфи не стига. Това е една съвършено празна работа — нека ме извини г. Такевъ за изражението, защото азъ друго прилагателно не мога да намѣри за това, което той говори. Г. Такевъ бѣше и по-напрѣдъ тукъ, вземаше понѣкога думата за два часа, и говори по всички тѣзи параграфи на бюджета, 30 или 40, но различните министерства, които сега засегна и ми иска обяснения, защото е пръдвидено толкозъ, а не по-много. Иска ли той да се върнемъ сега да разглеждаме бюджета изново?

Зашо кредитътъ да е толкова, а не повече и по-малко, за това има писмени обяснения къмъ бюджета, и устно се обясни при дебатите, и ако той е ималъ желание да знае, защо става това, ще е чель едното и ще е чуль другото. Азъ разбирамъ него-вата цѣль само така: малко да си поговоримъ, да не работимъ друга работа, (Смѣхъ въ болшинството) и да се пише въ вѣстниците, че като е говорилъ, изка-ралъ е, че още 14 miliona лева е тръбвало да се впишатъ въ този бюджетъ, за да бѫде реаленъ. Ами кѫдѣ бѣше г. Такевъ миналата година да впише той тия шестъ miliona лева допълнителни кредити къмъ бюджета на 1911 г., които не стигнаха и ние ги изразходвахме? Ето ги тукъ едно по едно → 6.448.000 л. въ гласувания вчера законъ. Кѫдѣ бѣше той да прѣдвиди разходитъ по ангажираните до-ставки по-рано прѣзъ 1909—1910 г. по управлява-ното отъ него министерство, за които той не е прѣд-видѣлъ никакви кредити въ бюджета на 1911 г. и които възлизатъ на 1.078.000 л. И ако бѣше той ми-нистъръ на финансите да съставя за 1911 г. бю-джетопроекта, не мисли ли, че тръбваше да впише още 14 miliona лева, за да бѫде бюджетътъ реаленъ за 1911 г.? Всичко това, както казахъ, съ празни приказки, които нѣмаше нужда сега да се възобновяватъ. Азъ мога да декларирамъ на Народното събрание, че, когато е съставянъ бюджето-проектъ за 1912 г., всички параграфи на веществен-ните разходи, въ които може да има прѣразходъ, по които могатъ да потрѣбватъ евентуално допълни-телни кредити, съ прѣдвидени въ този размѣръ, който ще бѫде напълно достатъченъ, за да удовлетвори всичките нужди на държавата прѣзъ 1912 г., и че, когато по тия параграфи съ прѣдвидидни суми, имало се е прѣдъ видъ какво се е изразходвало прѣзъ настоящата година и какво не е достигнало, споредъ вписаната сума въ бюджета, за тази го-дини — всичко това се е взело въ внимание. И тази е причината, дѣто тази година нашиятъ бюджетъ по всички параграфи за веществените разходи — съ изключение на два въ Военното министерство — по всички министерства има увеличение. И ако тия параграфи, буквально всички, съ изключение на два, съмъ увеличили, а пѣкъ, споредъ остроумната сѣмѣтка на г. Такева, имать нужда днесъ още отъ 14 miliona лева, тогаъ тѣхните параграфи за 1911 г., които съ били съ шестъ miliona лева по-малко, тръбваше да фигуриратъ още съ 20 miliona лева, защото, повторяме, всичките пера по веществен-ните разходи за тази година съ по-голѣми отъ ми-налата. И ако нашиятъ бюджетъ не е реаленъ и се искатъ още 14 miliona лева, колко ще е билъ реаленъ тѣхниятъ? Съ изключение само на два параграфа по Военното министерство — това се говори вече 16 пъти: и г. Малиновъ говори, и г. Такевъ го-вори, и г. Мушановъ, и всички други говориха върху тѣзи два параграфи по три пъти — всички други параграфи за веществени разноски съ по-голѣми за 1912 г. Нека г. Такевъ се не грижи за сѫдбата на този бюджетъ. Той е най-реалниятъ бюджетъ, който досега е билъ съставенъ въ България и който е билъ гласуванъ отъ едно българско Народно събрание. И азъ се надѣвамъ, че идущата година по това врѣме, ако изгълънението на този бюджетъ остане въ налив рѣцъ, въ рѣцѣтъ на този кабинетъ, ви-ше имате, както ви анонсирахъ още при общите де-бати по бюджета, едно бюджетно упражнение из-пълнено безъ допълнителни свърхсъмѣтни кредити и безъ никакви дефицити. (Бурни рѣкоплѣскания отъ болшинството)

М. Такевъ: Зашо ги прѣхвърлихте въ бюджета за 1911 г.? Туй ми бѣше цѣльта.

Пръдседателствующи И. Пъевъ: Моля, г-да, които приемат на трето четене законопроекта за бюджета на държавата за 1912 г., да си вдигнат ръката. (Болшинство) Събралието приема.

Ще се пристъпи към пунктъ втори отъ дневния редъ: трето четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за отчетността по бюджета. Моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь В. п. Николовъ: (Чете)

„Законъ

за измѣнение и допълнение на закона за отчетността по бюджета, на закона за бюджета на държавата за 1909 г., на закона за измѣнение и допълнение на тия два закона отъ 8 мартъ 1911 г. и на закона за касовата служба на държавата.

„Чл. 1. Въ чл. 11 отъ закона за отчетността по бюджета датата 25 октомври се измѣня на 5 ноември.

„Чл. 2. Въ чл. 12 на същия законъ датата 15 декември се измѣня на 26 декември.

„Чл. 3. Къмъ чл. 23 отъ същия законъ се прибавя нова алинея: На длъжностни лица, заплатитъ па които не съмъ опредѣлени поотдѣлно въ бюджета, а съмъ прѣдвидени въ общъ кредитъ, не може да се заплаща повече отъ 100 л. мѣсяечно.

„Чл. 4. Въ чл. 34 отъ същия законъ заскобените членове и думи: чл. чл. 124 и 125 на конституцията, се замѣняватъ и прибавя нова алинея: Извѣтиредните съвърхсмѣтни кредити се разрѣшаватъ само: а) за извѣтиредни държавни разходи, прѣдвидени въ чл. чл. 124 и 125 отъ конституцията; б) за постройка и разширене на желѣзници и пристанища и за подвиженъ материали на новите желѣзници докато стигне нормалниятъ размѣръ на експлоатацията; в) за плавателни сѫдове на пристанищата, както и за прокарване канали за плаване или за напояване, и за постройване сгради съ стойност единъ милионъ лева и нагорѣ за всѣки каналъ или сграда отдѣлно; г) за отчуждаване мѣста, потребни за прѣдвидените въ прѣдставляющи букви б, в и г желѣзници, пристанища, канали и сгради.

„Чл. 5. Първа и последна алинея на чл. 58 отъ същия законъ се измѣняватъ така: Министрите по-отдѣлно или съвокупно въ Министерския съвѣтъ не могатъ да изразходватъ, повече, отколкото кредитъ е отворенъ всѣкому, нито да ангажирватъ държавното съкровище прѣзъ едината чрѣзъ сключване условия за по-големи суми, отколкото съмъ разрѣшениетъ имъ въ бюджета кредити за същата година. Тѣ не могатъ също да разрѣшаватъ никакви други съвърхсмѣтни кредити, освенъ прѣдвидените въ чл. 126 отъ конституцията.

„Длъжностни лица, които биха ангажирали държавното съкровище въ разходи по-големи отъ кредитите, разрѣшени въ бюджета и вънъ отъ него, съгласно съществуващите законоположения, както и въ разходи, за които нѣма никакъ разрѣшенъ кредитъ, оставатъ граждансъкъ отговорни за тия разходи.

„Другите алинеи на същия чл. 58 се отмѣняватъ.

„Чл. 6. Въ края на първата алинея на чл. 65 отъ същия законъ се прибавя: Счетоводителитъ на министерствата, дирекциите, фондовете и областните интенданти изпращатъ на Върховната съмѣтна палата платежните заповѣди заедно съ разходо-правителните документи.

„Чл. 7. Въ чл. 69 отъ същия законъ послѣдната часть на първата алинея, която гласи: Въ противенъ случай тѣ съмъ длъжни и пр., а тѣ също и втората

алинея се отмѣняватъ и се прибавята слѣдните нови алинеи:

„Счетоводителитъ и помощниците имъ при министерствата, дирекциите, фондовете и военните областни интенданти съ органите на Министерството на финансите и се назначаватъ и уволняватъ отъ министра на финансите.

„За счетоводители и тѣхни помощници се назначаватъ лица, които отговорятъ на общи условия по закона за чиновниците, които иматъ най-малко пълно срѣдно образование, гимназиално или търговско, и съ прослужили поне петъ години по финансово вѣдомство.

„Разпорежданията на този членъ не се отнасятъ до счетоводителите и помощниците, които настоящиятъ законъ завари на служба.

„Чл. 8. Къмъ чл. 81 отъ същия законъ се прибавя слѣдните две алинеи:

„Заплатитъ и възнагражденията за вакантните длъжности, на временно отстранените отъ длъжността служители и на находящите се въ отпускъ безъ заплата, по което и да е вѣдомство, оставатъ въ полза на държавното съкровище.

„Размѣръ на заплатите, пътни и дневни, лагерни, столови, добавъчни, лекционни, квартирни, всѣкакъвъ видъ премии и възнаграждения на всѣко длъжностно лице, по което и да е вѣдомство, се опредѣлятъ само въ специални закони или въ бюджета.

„Чл. 9. Къмъ чл. 95 отъ същия законъ се прибавя слѣдните алинеи:

„Всѣки държавенъ разходъ, за каквото и да било, се оправдава съ документи, които да установяватъ:

„а) че ангажираното на съкровището въ разходъ е станало правилно — съгласно съ прѣдписанията на дѣйствуващите закони;

„б) че работата или доставката, за изплащането на която се отнася разходътъ, е извѣрена и приета тоже съгласно съ дѣйствуващите закони и съ особините условия по нея;

„в) че правоимаците се получихъ сумата на разхода.

„Изключение отъ това общо правило се допушта само за разходите, прѣдвидени въ глава първа и втора на Върховното правителство, които се оправдаватъ съ разписка отъ интенданта на двореца, и за сумите, прѣдвидени въ бюджета подъ наименование: безусловенъ фондъ. Послѣдните се отпускатъ по прѣдварително разрѣшение отъ Министерския съвѣтъ. Разходътъ имъ се одобрява съ постановление отъ същия съвѣтъ.

„Чл. 10. Чл. 96 отъ същия законъ се измѣня и допълня тѣй:

„Окончателното сключване на бюджета се извѣрва съ особенъ законъ, къмъ който се прилагатъ потребните вѣдомости и обяснения.

„Въ приходната част на сключения бюджетъ се показватъ само дѣйствително постмилитъ прѣзъ врѣме на упражнението му суми отъ констатираните прѣзъ неговата финансова година права за събиране, както и постмилените прѣзъ същата негова финансова година отъ неосяществени права, принадлежащи на по-напрѣжни бюджети. (Чл. 21 отъ закона).

„Изключватъ се само приходите отъ заеми или отъ други извѣтибюджетни източници, прѣдназначените на които съ било да покриятъ разходите по извѣрдения бюджетъ или по извѣтиредни съвърхсмѣтни кредити за точно изброени предмети въ втората алинея на чл. 34 отъ закона. (Чл. 4 отъ настоящето измѣнение). Тѣ се показватъ въ особенъ отдѣлъ на закона за сключването, дѣто се излага резултатътъ отъ упражнението на извѣтиредния бюджетъ или на извѣтиредни съвърхсмѣтни кредити.

„Въ разходната част на сключния бюджетъ се показватъ: а) всички изплатени прѣзъ врѣме на упражнението му и за негова сметка разходи; б) всички неизплатени до края на упражнението ангажменти, поети за сметка на кредититъ, разрѣшени по него, доизползването на които за допълнението на казанитѣ ангажменти се продължава; в) всички неизплатени разходи, произведени за сметка на кредити, разрѣшени въ него и въ популаръжни бюджети, за изплатщането на които трѣбва да се иска отъ Народното събрание да разрѣши кредитъ, и г) всички разходи по свърхсметни кредити, съ изключение само на сния по извѣридения бюджетъ или по извѣриден свърхсметни кредити за прѣдмети точно изброени въ втората алинея на чл. 34 отъ закона (чл. 4 отъ настоящето измѣнение), които се показватъ въ особенъ отдѣлъ на закона за сключването на бюджета.

Резултатътъ отъ сравнението на така установенъ общи суми въ приходната и разходната части показва чистия излишъкъ или дефицитъ на сключения бюджетъ.

Чл. 11. Чл. 97 отъ сѫщия законъ се измѣнява така: Министърътъ на финансите прѣдставя на Народното събрание законопроектъ за окончателното сключване бюджета на всяка финансова година, заедно съ подкрепителнитѣ вѣдомости и обяснения, не по-късно отъ 5 ноември на годината, прѣзъ която е сключено бюджетното упражнение, за да го гласува единоврѣменно съ разглеждането доклада на Върховната сметна палата по сѫщия сключенъ бюджетъ.

Когато бюджетътъ би билъ сключенъ съ дефицитъ, министърътъ на финансите е дълженъ да покаже въ самия законопроектъ за сключването източниците за покриването на дефицита.

Чл. 12. Къмъ § 10 отъ закона за измѣнение и допълнение на закона за отчетността по бюджета и на закона за бюджета за 1909 г. отъ 8 мартъ 1911 г. се добавяятъ слѣднитѣ думи: и то отъ началото на полугодието — 1 януари или 1 юли — което иде подиръ онова, прѣзъ което е станало повишението.

Чл. 13. Въ буква б на § 13 отъ сѫщия законъ слѣдъ прѣдложението къмъ края: сумитѣ за неизплатенитѣ до края на сѫщото упражнение работи и доставки по ангажменти, възлизации всяки единъ на 50.000 л. и нагорѣ, се добавя: както и сумитѣ на ангажменти до 50.000 л. всяки единъ, и то само за постройки, работитѣ по които сѫ били продължени слѣдъ изтичането на финансовата година, но не сѫ били довършени и изплатени до края на упражнението;

Въ послѣдната буква е на сѫщия § 13 думитѣ: отъ по-напрѣжнитѣ два сключени бюджета, се измѣнятъ тѣ: отъ прѣдшестващия сключенъ бюджетъ.

Чл. 14. Въ края на първата алинея на § 17 отъ сѫщия законъ се добавя: както и за неизвършенитѣ до края на упражнението работи по постройки съ ангажментъ по всяка една до 50.000 л.

Чл. 15. § 18 отъ сѫщия законъ се измѣня тѣ:

Въ таблица по буква с на прѣдшестващия § 17 се помѣстватъ само ангажментитѣ, които се отнасятъ до доставки и транспорти по въоружението, бойнитѣ припаси, облъклото и снаряжението на войската и по експлоатацията на държавнитѣ желѣзици и пристанища, пощитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ и на държавнитѣ мини, бани и кариери, възлизации на стойност 50.000 л. и нагорѣ всяки единъ, или по работи за постройки отъ всѣкакъвъ видъ, безразлично отъ тѣхната стойност, но при условие, што както ангажментитѣ по доставкитѣ и транспортитѣ, тѣ и ония по работитѣ по постройкитѣ:

„а) да сѫ били поети законосъобразно прѣзъ течението на финансовата година, и

„б) да сѫ били започнати да се изпълняватъ прѣзъ упражнението на бюджета за сѫщата година, но сѫ останали недовършени и неизплатени до края на упражнението.

Чл. 16. Първата алинея на § 20 отъ сѫщия законъ се измѣня тѣ: Неупотребенитѣ кредити, показани въ визираниетѣ отъ Върховната сметна палата таблици а, б и с (§ 17), се откриватъ отново и се употребяватъ по общия установенъ редъ за пред назначенето имъ прѣзъ течението на упражнението на бюджета за годината, която слѣдва слѣдъ оная, отъ чийто бюджетъ сѫ прѣнесени въ таблиците.

Чл. 17. § 21 отъ сѫщия законъ се измѣня тѣ:

Сметките на кредититъ, откривани по показания редъ въ §§ 17—20, се сключватъ единоврѣменно съ ония на бюджета за слѣдващата година, прѣзъ чието упражнение сѫ осъществени разходитѣ и се помѣстватъ въ особенъ отдѣлъ въ закона за сключването бюджета на тази послѣдната година. Отблѣзванията въ този отдѣлъ остатъкъ се счита икономия на бюджетното упражнение, отъ което произхожда и остава като свободенъ излишъкъ въ държавното съкровище.

Чл. 18. Настоящиятъ законъ отмѣнява чл. чл. 4, 5, 8, 9, 10, 15 и 16 отъ закона за бюджета на държавата за 1909 г., първата алинея на чл. 7 и чл. чл. 12 и 13 отъ закона за касовата служба на държавата, както и разпорежданията на закона за отчетността по бюджета, на закона за измѣнение и допълнение на тия два закона отъ 8 мартъ 1911 г. и на всички други общи и специални закони, които му противорѣчатъ.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които приематъ на трето четене законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за отчетността по бюджета, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събрането приема.

Моля г. секретаря да прочете на трето четене прѣдложението за опрѣдѣляне дневните пари на членовете и секретарите на особната слѣдствена комисия по дѣлото на бившите министри.

Секретарь В. п. Николовъ: (Чете)

Рѣшеніе

за опрѣдѣляне дневните пари на членовете и секретарите на особната слѣдствена комисия по дѣлото на бившите министри Рачо Петровъ, д-ръ П. Гудевъ, д-ръ Н. Генадиевъ и други.

Членъ единъ единственъ. На членовете и секретарите на особната слѣдствена комисия по дѣлото на бившите министри Рачо Петровъ, д-ръ П. Гудевъ, д-ръ Н. Генадиевъ и други, които нѣматъ постоянното си мѣстожителство въ София, се опрѣдѣлятъ дневни пари, въ размѣръ на 10 л. на членовете и по 5 л. на секретарите.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които приематъ на трето четене прѣдложението за опрѣдѣляне дневните пари на членовете и секретарите на особната слѣдствена комисия по дѣлото на бившите министри, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събрането приема.

Моля г. секретаря да прочете на трето четене законопроекта за признаване права на индустриска концесия за захаръ и пр.

Секретарь В. п. Николовъ: (Чете)

„Законъ“

за признаване права на индустриална концесия за захаръ: 1) на Пражката кредитна банка; 2) на Мартина Тодоровъ и 3) на Георги С. Гиневъ; за химически товорове: 1) на Българската генерална банка; 2) на Димитра Т. Търневъ; за циментъ и хидравлическа варъ: 1) на д-ръ Полихрона Нейчевъ; 2) на Исаака Семо; 3) на I-то българско дружество за бетонна индустрия и постройки „Гранитоидъ“; за хартия: на G. de Coutouly; за стъклени издѣлия, бутилоно и прозорично отъкла, на д-ръ Полихрона Нейчевъ.

„Чл. 1. Признаватъ се права на индустриална концесия:

„а) на Пражката кредитна банка за производство на сирова и рафинирана захаръ въ запазенъ районъ отъ Търновския окръгъ.

„б) на Мартина Тодоровъ за производство на захаръ въ запазенъ районъ отъ Видински и Врчански окръзи, безъ Врачанска окръзка;

„в) на Г. С. Гиневъ за производство на захаръ въ запазенъ районъ отъ окръзите Шуменски и Русенски;

„г) на Българската генерална банка за производство на химически товорове (фосфати и азотисти) въ запазенъ районъ отъ окръзите Софийски и Плевенски;

„д) на Димитра Т. Търневъ за производство на химически товорове (суперфосфати) въ запазенъ районъ отъ окръзите Бургаски, Пловдивски и Старозагорски;

„е) на д-ръ Полихрона Нейчевъ за производство на циментъ и хидравлическа варъ въ запазенъ районъ отъ Пловдивския окръгъ;

„ж) на Исаака Семо за производство на циментъ и хидравлическа варъ въ запазенъ районъ отъ Русенски и Варненски окръзи;

„з) на I-то българско дружество за бетонна индустрия и постройки „Гранитоидъ“ за производство на циментъ и хидравлическа варъ въ запазенъ районъ отъ Кюстендилския окръгъ;

„и) на д-ръ Полихрона Нейчевъ за производство на стъклени издѣлия, бутилоно и прозорично стъкло, въ запазенъ районъ отъ Софийския окръгъ;

„к) на G. de Coutouly за производство на всѣка видъ хартия: печатна, канцеларска, цвѣтна, за афиши и луксозна, въ запазенъ районъ отъ Пещерската окръзка.

„Чл. 2. Ако шестъ мѣсеца слѣдъ съобщаване рѣшението на Народното събрание концесионерътъ не внесе въ Българската народна банка предвидения въ чл. 32 отъ закона за наследчение на мѣстната индустрия“валогъ и не изпълнилъ изискванията на чл. 33 отъ сѫщия законъ, губятъ дадените имъ концесионни права.

„Чл. 3. Концесионерътъ сѫ дълженъ да се съобразява точно съ всички други постановления на закона за наследчение на мѣстната индустрия, които се отнасятъ до индустриалните концесии.

„Чл. 4. Всѣко едно отъ концесионирани по настоящия законъ прѣдприятие се счита, че е турено въ пълно дѣйствие, ако си служи съ машини и работници споредъ чл. 22 отъ закона за наследчение на мѣстната индустрия и ако произвежда всички артикули, за които е дадена концесията. Ако слѣдъ-изтичането на законните срокове, производството не обхваща всички артикули, районътъ за непроизвежданите отъ тѣхъ се обявява направо за свободенъ, а Министерскиятъ съвѣтъ по докладъ на министъ на търговията, промишлеността и труда,

взетъ въз основа мотивите и рѣшението на индустриалния съвѣтъ, може, ако намѣри за нужно, да съкрати района на дѣйствието концесионирано прѣдприятие, като се ръководи отъ полезността на индустрията, отъ вложените въ нея капитали и отъ реализираното производство.“

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които отъ г. г. народните прѣдставители приематъ на трето четене законопроекта за признаване права на индустриална концесия за захаръ и пр., моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събраницето приема.

Моля г. секретаря да прочете на трето четене законопроекта за измѣнение и допълнение на нѣкои членове отъ закона за Земледѣлската банка.

Секретарь В. п. Николовъ: (Чете)

„Законъ“

за измѣнение и допълнение на нѣкои членове отъ закона за Българската земледѣлска банка.

„Чл. 1. Въ чл. 3 се внася слѣдното измѣнение:

„Процентътъ отъ 25% за образуване запасенъ капиталъ и 12% за образуване фондъ за несъбирами вземания се измѣняватъ респективно на 7% и 5%.

„Чл. 2. Чл. 30 се измѣнява така:

„Чистите печалби на Българската земледѣлска банка се разпредѣлятъ както слѣдва:

„50% за подпомагане на земледѣлското и отрасли го;

„5% за фондъ за погашение на несъбирами вземания;

„3% за възнаграждение на служащите при банката;

„7% за запасенъ капиталъ, и

„35% за увеличение на основния капиталъ.

„Забѣлѣжка. Сумата отъ 50% отъ чистите печалби, предназначена за подпомагане на земледѣлското и отрасли го, се предоставя на Министерството на земледѣлското и дѣржавните имоти и се туря на негово разположение въ началото на всяка година отъ печалбите на министерата година, като се вписва въ приходния бюджетъ на дѣржавата и се изразходва съгласно закона за отчетността по бюджета и закона за обществените прѣдприятия.“

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които отъ г. г. народните прѣдставители приематъ на трето четене законопроекта за измѣнение и допълнение на нѣкои членове отъ закона за Земледѣлската банка, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събраницето приема.

Моля докладчика г. Чилингировъ да прочете на трето четене законопроекта за откриване III гимназиялъ класъ въ мѣждунайни гимназии въ градовете Севлиево, Дупница и пр.

Обаждатъ се: Нѣма го.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Тогава, моля г. секретаря да го прочете.

Секретарь В. п. Николовъ: (Чете)

„Законъ“

за откриване на III гимназиялъ класъ, първо, въ мѣждунайни гимназии въ градовете: Севлиево, Дупница и Панагюрище, второ, въ дѣвическия мѣждунайни гимназии въ градовете: Хасково, Силистра, Разградъ, Габрово, Казанлѣкъ и Свищовъ, както и за развитието имъ до пълни гимназии.

„Чл. 1. Дозволява се на градските общини въ Севлиево, Дупница, Панагюрище, Хасково, Силистра, Разградъ, Габрово, Казанлѣкъ и Свищовъ да откриятъ III гимназиялъ класъ или разширятъ мѣждунайните гимназии въ пълни, а именно въ първия

три града — мъжкитъ непълни гимназии, а въ останалите — дървическите.

„Чл. 2. Тези учебни заведения ще се издръжатъ всесъщо, изключително, отъ общините, които съзискали тъхното откриване.

„За да се добие отъ министерството разрешение за откриването на поменатите гимназиялни класове, необходимо е да се представи отъ надлежното училищно настоятелство постановлението на окружния училищни съветъ, съгласно чл. 112 отъ закона за народното просвещение.

„Чл. 3. Министерството на народното просвещение има право, първо, да закрие изцѣло или отчасти онази непълна гимназия, за която се окаже въ послѣдствие, че не може да се издръжа правилно, и, второ, която нѣма сгодно помѣщеніе, покажчина и учебните пособия, необходими за успешното обучение.“

Прѣседателствуващъ И. Пѣевъ: Постъпило е едно предложение отъ орханийския народенъ прѣставителъ г. Иванъ Миневъ, подписано отъ 10 души народни прѣставители, което гласи: „Предложение да се отложи гласуването на законопроекта на Министерството на народното просвещение по откриване III-гимназиялни класове и се гласува заедно съ общото измѣнение на закона за народното просвещение, което г. министъръ на народното просвещение ще внесе прѣзъ м. януари.“

Има думата г. министъръ на просвещението.

Министъръ С. С. Бобчевъ: Г. г. народни прѣставители! Този законопроектъ отговаря на една належаща нужда, за която азъ вече говорихъ, нужда, която се налага отъ живота и отъ необходимостта. Всички тия общини, за които се говори въ този законопроектъ, съ искали дѣйствително да се открие III гимназияленъ класъ и да се развиятъ гимназии, но-право, непълните гимназии въ пълни. Въ комисията се повдигна въпросътъ: не може ли да стане сѫдито и за други нѣкои общини, въ които има само прогимназии и дѣто, наядъ III класъ на прогимназията, да може да се отвори IV, респективно I гимназияленъ класъ. Този въпросъ се разисква въ комисията общирино и тя намѣри, че едно такова искане може да бѫде удовлетворено чрѣзъ специална наредба въ закона за народната просвета.

Колкото се касае до този законопроектъ, който сега ще стане законъ, той изпълнява извѣстенъ членъ отъ закона, именно чл. 112, и заради това да не се съмѣсватъ тия двѣ вѣща. Законопроектътъ за тия петокласни училища, които ще станатъ пълни гимназии, да се гласува сега, а другите искания да бѫдатъ удовлетворени, когато се внесатъ измѣненията въ закона за народното просвещение. Това е рѣшението на комисията. Сега тия господи, които съ подписали предложението, казватъ: или нищо да не стане, или, ако ще стане, да стане и за всички изеднѣнъ. Менъ се струва, г. г. народни прѣставители, че единъ като е гласуванъ този законопроектъ на второ четене, нѣма рѣшително никакви прѣпятствия да се приеме на трето четене.

Колкото се касае до искането на тия господи, които съ подписали предложението, отсега опще имъ заявявамъ, че то е взето въ внимание и ще бѫде удовлетворено чрѣзъ измѣненията, които ще ставатъ въ закона за народното просвещение. Прочее, моля да се гласува този законопроектъ на трето четене.

Прѣседателствуващъ И. Пѣевъ: Които отъ г. г. народните прѣставители приематъ законопроекта за откриване III гимназияленъ класъ въ мъжкитъ непълни гимназии и пр., както се прочете отъ г. докладчика, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събраницето приема.

Ще минемъ по-нататъкъ, къмъ слѣдующата точка отъ дневния редъ — докладъ на пропетарната комисия.

Моля докладчика г. Козаревъ да докладва.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Г. г. прѣставители! На първо място ще ви докладвамъ заявлението, по списъкъ II, № 341, на благодѣтелното дружество „Добрый Самарянинъ“ въ Стара-Загора, съ което моли да му се опрости 400 л. данъци. Това заявление е пращано въ Финансовото министерство, което е дало своето съгласие съ отношение № 14.185 отъ 16 декември 1911 г. Пропетарната комисия рѣши да му се опрости 339-24 л. и моля Събраницето да приеме това рѣшение на комисията.

Прѣседателствуващъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на комисията, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събраницето приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 403, пакъ по списъкъ II, заявление отъ Милчо Радославовъ отъ Пловдивъ, съ което моли да му се опрости 1.748-32 л. Това заявление е пращано въ Министерството на финансите на два пъти — въ 1910 г. и въ 1911 г. и съ отношение № 14.862 отъ 10 декември 1911 г. финансиятъ министъръ е далъ съгласието си за опрощението на тая сума. Пропетарната комисия рѣши да се опрости и моля почитаемото Събрание да приеме да се опрости та Милчо Радославовъ отъ Пловдивъ 1.742-32 л.

Прѣседателствуващъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на комисията, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събраницето приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 621, по списъкъ III, заявление отъ Теодоска Рахнева отъ Шуменъ, съ което моли да ѝ се опрости 21-44 л. Заявлението е пращано въ Финансовото министерство, което е дало съгласието си за опрощението на тая сума и комисията рѣши да се опрости. Моля Събраницето да утвѣрди това рѣшение на комисията.

Прѣседателствуващъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на комисията, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събраницето приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 622, по списъкъ III, отъ Христина Щилиянова отъ Сливница, съ което моли да ѝ се опрости 19-96 л. Заявлението е пращано въ Министерството на финансите, което е дало съгласието си и комисията рѣши да ѝ се опрости сумата 19-96 л. Моля Събраницето да утвѣрди това рѣшение на комисията.

Прѣседателствуващъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на комисията, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събраницето приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 623, по списъкъ III, заявление отъ Кара Димитрова Русевица отъ Карнобатъ, съ което моли да ѝ се опрости 166-67 л. Заявлението е пращано въ Министерството на финансите, което е дало своето съгласие за опрощението, пропетарната комисия рѣши да ѝ се опрости и азъ моля Събраницето да утвѣрди това рѣшение на комисията.

Прѣседателствуващъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на комисията, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събраницето приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва, по списъкъ III, № 624, заявление отъ Сайдъ Мустафовъ отъ Продадия, съ което моли да му се оправдатъ 218-72 л. Заявлението е прашано въ Министерството на финансите, което е дало съгласието си за оправданието, пропшетарната комисия рѣши да му се оправдатъ и моля Събранието да утвѣрди това рѣшение.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣдставители, които приематъ рѣщението на комисията, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 821, по списъкъ IV, заявление отъ Кина Иванъ Кавалджиева отъ Русе, съ което моли да ѝ се отпусне пенсия за заслугите, принесени на България отъ покойния ѝ мѫжъ. Пропшетарната комисия разгледа това заявление и прѣдъ видъ голѣмите заслуги, които покойниятъ мѫжъ на просителката е принесълъ на България, рѣши да ѝ се отпусне народна пенсия въ размѣръ 50 л. мѣсяечно, а тѣфтеритъ и портретътъ, приложени къмъ цѣлото, да се предадатъ на музея за пазене.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣдставители, които приематъ рѣщението на комисията, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 873, по списъкъ IV, заявление на църковното настоятелство на с. Войнека, Търновска околия, съ което моли да му се повѣрне сумата 281-05 л. Това заявление е прашано въ Финансовото министерство, което съ отношение № 14.054 отъ 19 ноември 1911 г. дава съгласието си за повръщането, пропшетарната комисия рѣши да му се повѣрне и моля Събранието да утвѣрди това рѣшение.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣдставители, които приематъ рѣщението на комисията, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 904, по списъкъ IV, заявление на Крумъ Г. Курназовъ отъ Ямболъ, съ което моли да му се оправдатъ 338-50 л. глоба; това заявление е изпрашано въ Финансовото министерство на два пъти и то е дало съгласието си за оправдание съ отношение № 26.627 отъ 29 ноември т. г. Пропшетарната комисия рѣши да му се оправдатъ и азъ моля Събранието да утвѣрди това рѣшение.

Министъръ Т. Теодоровъ: Добрѣ е да се казватъ и мотивите, по които ставатъ оправданията.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Това заявление го има въ списъкъ IV, № 904.

Министъръ Т. Теодоровъ: Зная, зная.

Докладчикъ Н. Козаревъ: И казахъ, че е заявление на Крумъ Г. Курназовъ.

Министъръ Т. Теодоровъ: Защо се оправдава сумата?

Докладчикъ Н. Козаревъ: Вие сте дали съгласието си: (Чете) „Настоящата прѣписка, като връщамъ Господину Прѣдседателю на Народното събрание, че имамъ да му съобщя, че по съображеніята, изложени въ надписа подъ № 20.464 отъ 20 августъ 1909 г., поддържамъ мнѣнието, изказано въ сѫдия надпись относително оправданието на казновия дължникъ Крумъ Г. Курназовъ отъ Ямболъ глобата 338-50 л., наложена му съ постановленето № 732 отъ 1903 г. на сливенския акцизенъ

началникъ, гр. София, 29 ноември 1911 г. Министъръ Т. Теодоровъ“.

Министъръ Т. Теодоровъ: Да, ама кажете, кои сѫ причините, по които министерството се е съгласило. Има ги въ прѣдшестващия надпись.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Ама Вие сте дали съгласието си.

Министъръ Т. Теодоровъ: Да, но защо? Да не правя благоволение, или за какво?

Докладчикъ Н. Козаревъ: Искате да изложите мотивите?

Министъръ Т. Теодоровъ: Да, Събранието трѣбва да знае защо съмъ далъ съгласието си.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Мотивите сѫ разгледани въ пропшетарната комисия и, прѣди всичко, тя е възприела по принципъ, че това заявление заслужва внимание.

Министъръ Т. Теодоровъ: Пропшетарната комисия трѣбва да каже мотивите.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Заявлението е прашано на два пъти въ Финансовото министерство, Вие на два пъти сте дали съгласието си, че заслужва да му се оправсти глобата. Пропшетарната комисия подробно е проучила всичко. Ако почитаемото Събрание желае да докладвамъ цѣлото заявление, нѣмамъ нищо противъ, но за това нѣщо се изисква много време.

Министъръ Т. Теодоровъ: Ще трѣбва да жертвураме това време.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Добрѣ.

Министъръ Т. Теодоровъ: Когато пропшетарната комисия заключава нѣщо да се отхвърли или приеме, тя трѣбва да даде мотиви, да ги чуе Събранието, защото, инакъ, ще се помисли, че вие и ние сме съгласили да оправстимъ нѣщо за Богъ да прости. Това не може. Трѣбва да има мотиви и тѣ трѣбва да се кажатъ, защо се оправшава. По-напрѣжната сума азъ си припомнямъ, че се оправсти затова, защото е неправилно събрана; човѣкътъ не е билъ дълженъ да я плати и затова трѣбва да се повѣрне. Но това трѣбва да се каже на Народното събрание, да не мислятъ хората отвѣтъ, че ние сме властни да оправшаваме суми и безъ мотиви. Трѣбва да има мотиви, за да може да се оправсти извѣстна сума. Другите опрошения се мотивиратъ съ това, че хората сѫ изпаднали и нѣма нищо какво да имѣтъ се вземе.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Ако почитаемото Събрание иска, азъ . . .

Министъръ Т. Теодоровъ: Трѣбва да се казватъ и мотивите на всѣко едно рѣшение на комисията.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Има думата г. Михаилъ Такевъ.

М. Такевъ: Г. г. прѣдставители! Първи пътъ още, когато бѣше въпросъ за разглеждане на пропшетията и за тълкуване на правилника, направи впечатление, че една голѣма част отъ пропшетията се касаєтъ за оправдение на глоби и, слѣдователно, комисията е могла да се произнесе върху тѣхъ. Тази практика на нашия парламентъ още на 1894—1895 г. се съзрѣ, че е погрѣшна, че противорѣчи на нашия основенъ законъ, на конституцията, защото камарата е властна да прости своите граждани и искове, но тя не е властна да проща паказания. Въ нашия основенъ законъ е казано: само държавниятъ глава, по прѣдставление на респективния министъръ, може да отмѣнява присѫдите, да намалява наказанията или да ги отмѣнява

съвършено. Глобата, по нашия наказателен законъ, е наказание, защото, който не може да я изплати, ще я излеки, а наказания камарата не проща. Затуй аз от тукъ, седъшкомъ, питахъ г. министра на финансите, какъ може министърът на финансите да дава съгласието си, парламентът да проплаща глоби. Министърът на финансите, чрезъ министра на правосъдието, ще предложи на държавния глава да опости наказанието, във основа на нашия основен законъ. Ето защо това заявление на този просител тукъ не може да се удовлетвори, а ще тръбва съ пръпоржка да се изпрати на г. министра на финансите, съгласно основния нашъ законъ, чрезъ министра на правосъдието, да го представи на държавния глава за помилване, а не за опрощаване.

С. Консуловъ: Той глоби не опрощава.

Нѣкой отъ большинството: Тъ се опрощават само като несъбирами; просителът е представилъ удостовърение.

М. Такевъ: Царът ще опости глобата.

Министъръ Т. Теодоровъ: Кажете мотивите, г. докладчикъ. За отхвърлените заявления нѣма нужда отъ мотиви, но за приетите ще тръбва да давате и мотиви.

Докладчикъ Н. Козаревъ: По една погрѣшка, просителът не подписала апелативната жалба, съвършено невинно, въ слѣдствие на туй присѫдата е влѣзла въ сила по отношение на него; по отношение на другия, обаче, постановлението на акцизния началикъ е отмѣнено, и сега виждате двама хора: по отношение на единия сѫдът отмѣнилъ глобата, а по отношение на другия, само защото е пропусналъ да подпише жалбата, присѫдата е останала въ сила.

Министъръ Т. Теодоровъ: Стига толкова.

Докладчикъ Н. Козаревъ: При това положение, азъ мисля, че почитаемиятъ г. министъръ на финансите право е рѣшилъ, сѫщо и пропетарната комисия право е рѣшила да му се опости глобата.

Министъръ Т. Теодоровъ: Азъ не казвамъ, че не е право; щомъ сме дали на два пъти съгласието си, и моятъ прѣдставеникъ, и азъ, очевидно, че е право, по Народното събрание тръбва да чуе, защо е право, и ония отъ вѣнъ, които ще подаватъ за бѣдѣще прошения, да знаятъ, че се опрощаватъ суми само на тѣзи, които иматъ несъмѣнно право, а не на всѣки, който даде заявление или къмъ когото благоволи министъръ или комисията. Да се разбира, че ние вършимъ тукъ една правомѣрна работа, поправяме сторени грѣшки, помагаме на злочастни и т. и., а не вършимъ произволи, или да раздаваме благоволения.

М. Такевъ: Това е глоба, г. министре; може ли камарата да опрощава глоба?

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Моля ония, които сѫ съгласни съ рѣшенietо на комисията, да си вдигнатъ рѣката. (Большинство) Приема се.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва заявлението на Младенъ Лазаровъ отъ с. Осѣнъ, Врачанска околия, съ което моли да му се опости 94·46 л., произходящи отъ данъци.

Прѣди да докладвамъ това заявление, считамъ за длѣжностъ да заявя на почитаемото Народно събрание, че сега ще докладвамъ нѣколько заявления, които сѫ избрани въ списъкъ № V, който още не е дошълъ отъ Държавната печатница. Това заявление, което почнахъ да докладвамъ, фигурира въ този списъкъ № V подъ № 1.153. Заявлението е прещано въ Финансовото министерство, което е

дало съгласието си да му се опости. Пропетарната комисия рѣши да му се опости и моля Събранието да утвърди това рѣшение.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣдставители, които сѫ съгласни съ рѣшенietо на комисията, да си вдигнатъ рѣката. (Большинство) Приема се.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Прошение отъ Лена Стоименова отъ с. Зелениградъ, Трѣнска околия, съ което моли да й се опости 157·40 л. Това заявление е прещано два пъти въ министерството прѣзъ 1909 г. и сега прѣзъ 1911 г. Финансовиятъ министъръ е далъ съгласието си за опрошието, пропетарната комисия рѣши да се опости тѣзи данъци отъ 1877 до 1905 г., въ размѣръ на 157·40 л., и моля Събранието да приеме това рѣшение.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Моля ония г. г. народни прѣдставители, които сѫ съгласни съ рѣшенietо на комисията, да си вдигнатъ рѣката. (Большинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Заявление отъ жителите на с. Аккадънларъ, Силистренска околия. Това заявление е прещано въ Министерството на общественитетъ сгради и е повърнато съ мнѣние да се удовлетвори просбата на просителите. Жителите на с. Аккадънларъ молятъ да имъ се разрѣши да могатъ да минаватъ прѣзъ държавното шосе Аккадънларъ—Разградъ, тъй като пашата и водопоя падали отъ другата страна на шосето, и държавата не имъ позволява да минаватъ, затова тѣ се отнесли до Народното събрание. Пропетарната комисия, въ съгласие съ мнѣнietо на министъра на общественитетъ сгради, който дава съгласието си да се разрѣши минаването на добитъка на жителите отъ Аккадънларъ, като се направята нужните прѣлѣзи на държавното шосе, рѣши: да се разрѣши на жителите отъ с. Аккадънларъ да прѣкарватъ на паша добитъка си прѣзъ шосето Аккадънларъ—Разградъ, като се направятъ нужните прѣлѣзи на това шосе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Има думата свицковскиятъ народенъ прѣдставителъ г. Никола Константиновъ.

Г. Константиновъ: Г. г. народни прѣдставители! Бихъ молилъ г. докладчика да ни даде по-подробни обяснения, защото менъ ми се вижда невъзможно да не се позволяватъ минаванията по шосето, или прѣзъ шосето.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Така гласи пропешнietо.

Г. Константиновъ: Тукъ тръбва да има нѣкакъвъ споръ, за усвоението на нѣкакъвъ имотъ, защото тѣ могатъ всѣкога да си направятъ прѣлѣзи прѣзъ шосето.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Просителите отъ селото искатъ да се направятъ тѣзи прѣлѣзи и държавата да похарчи нужните суми, за което ще трѣбватъ да около 5.000 л., а община нѣма срѣдства. Щомъ Събранието рѣши, че имъ разрѣшава да минаватъ, подразбира се, че държавата ще имъ направи прѣлѣзи и ще похарчи нужните суми.

Г. Константиновъ: Тогава, въ случаи, г. г. народни прѣдставители, мнѣнietо на Министерството на общественитетъ сгради не е мѣродавно, защото се касае до пари и тръбва да се пита министъръ на финансите.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Въпросътъ е да се разрѣши на селяните да прѣминаватъ прѣзъ шосето.

Министър Т. Теодоровъ: Мене ще питатъ, когато ще искатъ да впишатъ въ бюджета сумата за изпълнение на това рѣшение, което засега има академическо значение, защото е по-скоро една прѣпоръка.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Всички формалности сме спазили — питали сме и г. министра на финансите, който е далъ съгласието си.

Министър Т. Теодоровъ: Нѣма нужда да питатъ мене. Финансовото министерство ще си даде съгласието тогава, когато министърът на обществените сгради впише кредитъ за това, и то ще биде чакъ въ идущия бюджетъ. Азъ мисля, че рѣшенietо на комисията трѣбва да биде друго-яче: ис че на тѣхъ се разрѣшава да минаватъ прѣвъзъ шосето и трѣбва да имъ се направятъ прѣлѣзи, ами да се каже, че молбата се прѣпоръча на Министерството на обществените сгради, да я удовлетвори, когато намѣри за възможно, разумѣва се — „Комисията прѣпоръча молбата на жителите отъ с. Академъларъ на Министерството на обществените сгради за удовлетворение“.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Прошетарната комисия възприе другъ възгледъ: щомъ жителите отъ с. Академъларъ иматъ нужда отъ прѣлѣзи, ние разрѣшаваме да имъ се направятъ. А пъкъ Министерството на обществените сгради има прѣвиденъ кредитъ за такива цѣли и то може да ги направи още тази година; ние не го ограничаваме, още повече, че финансовиятъ министъръ се е съгласилъ съ изказаното мнѣніе отъ министра на обществените сгради, защото заявлението е ходило и въ Министерството на обществените сгради, г. Константиновъ, ходило е и въ Министерството на финансите.

Н. Константиновъ: Значи, прошетарната комисия взела това рѣшение, мимо бюджетарната комисия. Ако мислите, че трѣбва да се каже: камарата рѣши да се направятъ нужните прѣлѣзи за жителите на с. Академъларъ на шосето Академъларъ—Разградъ и за тая цѣлъ отпуска сума 5.000 л., това е друго.

Министър Т. Теодоровъ: Не, не е така.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Но ако рѣшите, че трѣбва да се направятъ прѣлѣзи, остава на министра на обществените сгради, ако може, тази година да изпълни това рѣшение, ако не може, ще направи това слѣдующата година.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Г. докладчикъ! Възприемате ли редакцията на г. министра на финансите?

Докладчикъ Н. Козаревъ: Не, не, азъ поддържамъ редакцията на комисията.

Министър Т. Теодоровъ: Може и така.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Които г. г. народни прѣставители приематъ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 1.155, по списъкъ V, заявление отъ Стоица Црънчовъ отъ с. Кара-Мусалъ, Татарпазарджишко околия, съ което моли да му се опростятъ 666-50 л. Това заявление е прашано два пъти въ Министерството на финансите, прѣвъзъ 1909 и 1911 г., и е повърнато съ отношение № 14.180 отъ 16 декември 1911 г., съ молба да се опростятъ. Притетарната комисия рѣши да се опростятъ и моли почитаемото Събрание да утвърди това рѣшение.

Министър Т. Теодоровъ: Кажете мотивитъ за опрощението.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Нѣма нужда.

Министър Т. Теодоровъ: Има нужда.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 1.152, по списъкъ V, заявление отъ Манолко Пенковъ, отъ с. Слаковци, Радомирска околия, съ което моли да му се опростятъ 142-20 л.

Министър Т. Теодоровъ: Кажете мотивитъ.

Докладчикъ Н. Козаревъ: По бѣдность, г. министре; тѣзи сѫ мотивитъ. Но, понеже въѣдността, която вчера прѣставихте на почитаемото Народно събрание, за опрощение на 678.941-01 л. на съвършено бѣдни, иѣкои не могатъ да вѣзътъ, защото иматъ или кѫща за живѣне за 600 л., или други иѣкакъвъ имотъ, на такива бѣдни граждани могатъ да се опростятъ суми по специаленъ вѣтъ на камарата, и затуй Вие сте си дали съгласието, защото не можете да ги винишете въ овази вѣдомостъ. Ето защо прошетарната комисия рѣши да се опростятъ на Манолко Пенковъ отъ с. Слаковци, Радомирска околия, 142-20 л., по бѣдность.

Министър Т. Теодоровъ: Тогава, добре.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 1.156, по списъкъ V, заявление отъ жителите на с. Слатина, Софийска околия, съ което молятъ да имъ се разрѣши отъ Народното събрание да замѣниятъ пасбището при селото имъ отъ 50 декара съ пасбището на наслѣдниците на Петъръ С. Нягуловъ, при политъ на Витопша, отъ 11.000 декара. Това заявление е прашано въ Министерството на търговията и земедѣлието, което го е повърнало съ мнѣніе, че може да имъ се разрѣши. Както виждате, правятъ една замѣна отъ 50 декара земя, която иматъ близо до селото си, съ едно пасбище отъ 11.000 декара на наслѣдниците на Петъръ С. Нягуловъ, но това иѣщо не могатъ да го направятъ безъ разрѣшение на Народното събрание. Ето защо, прошетарната комисия, като взе въ съображение, че интересите на общината се запазватъ, защото даватъ 50 декара срѣчу 11.000, още повече, че тѣ иматъ нужда отъ по-голъмо пространство, защото това село повече се занимава съ производство на добитъци — уважи изказаното мнѣніе отъ Министерството на търговията и земедѣлието и рѣши да се разрѣши на с. Слатина да замѣни пасбището си отъ 50 декара съ нова на наслѣдниците на Петъръ С. Нягуловъ, при политъ на Витопша, отъ 11.000 декара.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Моля ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на прошетарната комисия, да си вдигнатъ рѣката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 1.151, по списъкъ V, заявление отъ Кола Господиновъ отъ Каи-Бурунъ, Ямболска околия, съ което моли да му се опростятъ 200 л. данъкъ, по бѣдность. Това заявление е прашано два пъти въ Министерството на финансите, въ 1909 и 1911 г., и министърътъ на финансите се е съгласилъ за опрощението. Притетарната комисия рѣши да му се опрости, и моля Събранието да утвърди това рѣшение.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Моля ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на прошетарната комисия, да си вдигнатъ рѣжката (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 1.150, по списъкъ V, заявление отъ Тона и Ана Тоневи отъ Стара-Загора, съ което молятъ да имъ се опрости държавентъ данъкъ 89 л., пакъ по бѣдностъ. Това заявление е пращано въ Министерството на финансите два пъти и послѣдното е изказано мнѣніе да имъ се опрости тази сума. Прошетарната комисия рѣши да имъ се опрости, и моля Събранието да утвѣрди това рѣшеніе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Моля ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на прошетарната комисия, да си вдигнатъ рѣжката (Болшинство) Приема се.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Слѣдва № 1.121, по списъкъ V, заявление отъ Цвѣтко Ст. Цвѣтковъ отъ Ямболъ, съ което молятъ да му се опрости 137-20 л. данъкъ, пакъ по бѣдностъ. Финансовото министерство на два пъти е дало съгласието си за опрощението на тази сума. Прошетарната комисия рѣши да се опрости, и моля Събранието да утвѣрди това рѣшеніе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Ония г. г. народни прѣставители, които приематъ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Заявление отъ Константина Малѣвъ отъ Търново за опрощение 200 л. по изпълнителното дѣло № 185 отъ 1895 г., пакъ по бѣдностъ. Това заявление е пращано на два пъти въ Финансовото министерство, което, съ писма отъ 25 февруари 1909 г. подъ № 2.546 и отъ 7 декември т. г. подъ № 13.673, е дало съгласието си да се опрости сумата 200 л. на просителя Константина Малѣвъ. Прошетарната комисия рѣши да се опрости тѣзи 200 л., и азъ моля Народното събрание да утвѣрди това рѣшеніе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които сѫ съгласни съ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Заявление отъ Ана Алфонсова Тарлева отъ София за опрощение 75-44 л. Това заявление е сѫщо два пъти изпращано въ Министерството на финансите, което е дало съгласие да се опрости. Прошетарната комисия сѫщо така рѣши да се опрости, и азъ моля Народното събрание да утвѣрди това рѣшеніе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които сѫ съгласни съ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Заявление отъ Атина В. Чомова отъ Татаръ-Пазарджикъ за опрощение поради бѣдностъ сумата 156-47 л., произходяща отъ недостъбрани мита и пр. отъ стари години. И това заявление е пращано въ Министерството на финансите, което се е съгласило за орошаването на сумата 156-47 л., произходяща отъ недостъбрани мита отъ починалия ѝ съпругъ Чомовъ, бившъ митнически чиновник на стоки, принадлежащи на нашите търговци, които по врѣме на антигърцкото движение прѣѣхъ 1906 г. сѫщо се изселили изъ България и сега нѣма се възможност да се досѣбератъ. Въз основа на тия мотиви прошетарната комисия рѣши да се опрости казаната сума. Моля Събранието да приеме това рѣшеніе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които сѫ съгласни съ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Заявление отъ Иванъ Михайловъ отъ с. Скравена, Орханийска околия, за орощение на 82-50 л. сѫдебни разноски по главното дѣло № 459 отъ 1904 г. Финансовото министерство е дало на два пъти своето съгласие за орощение на тази сума, поради бѣдностъ. Прошетарната комисия сѫщо рѣши да се опрости тази сума отъ 82-50 л., и азъ моля Събранието да утвѣрди това рѣшеніе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които сѫ съгласни съ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Заявление отъ Бонка М. Георгиева отъ Стара-Загора за орощение сумата 124 л. отъ 1895 г. до 1903 г. отъ данъкъ занятие и 36 л. пъти тегоби отъ 1895 г. до 1905 г., по причина на голѣма бѣдностъ. Финансовото министерство е дало съгласието си за орощение на тази сума. Прошетарната комисия сѫщо рѣши да се опрости, и азъ моля да се утвѣрди това рѣшеніе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които сѫ съгласни съ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Прошение отъ Габаревската селска община, Казанлѣшка околия, съ което молятъ да се опрости 10.100 л. данъкъ отъ горите. Това село е обложено неправилно въ по-голѣмъ размѣръ. Заявлението е пращано въ Министерството на търговията и земедѣлѣнието и въ Финансовото министерство, които сѫщо дали съгласието си да се опрости тази сума, обаче, само въ размѣръ на 6.725-43 л., като неправилно, въ повече наложени. Прошетарната комисия рѣши да се простятъ на Габаревската селска община не 10.100 л., както тя иска, а съгласно изчисленията на Финансовото министерство 6.725-43 л. Моля Събранието да утвѣрди това рѣшеніе.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които сѫ съгласни съ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Послѣдното заявление, г-да, е заявлението отъ наследници на покойния добродѣтель Петъръ Кермекчиевъ, съ което молятъ Събранието да рѣши да се прѣнесатъ костите на покойния имъ чинъ на дѣржавни разноски. Прошетарната комисия рѣши да ходатайствува прѣѣдъ Народното събрание, щото да се вземе рѣшеніе, костите на покойния добродѣтель Петъръ Кермекчиевъ да бѫдатъ погребани на дѣржавна сметка, съ заслужителъ почести.

Прѣдседателствующъ И. Пѣевъ: Които сѫ съгласни съ рѣшението на прошетарната комисия, моля, да си вдигнатъ рѣжката. (Болшинство) Събранието приема.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Съ това, г. г. народни прѣставители, свѣршвамъ доклада. За длѣжностъ считамъ да ви заявя, че прошетарната комисия разгледа всички рѣшения на брой 2.756, отъ които 1.140 ем оставени направо безъ послѣдствие, защото не заслужватъ да бѫдатъ удовлетворени. Останалите 1.024 прошетарната комисия е пратила въ Финансовото министерство, за да иска неговото мнѣніе, съгласно което рѣшеніе отъ 25 октомври т. г. Щомъ

бъдат повърнати, безспорно, ще бѫдат разгледани и тъй. Въ Външното министерство сѫ пратени 51 заявления, въ Вътрешното министерство — 186, въ Министерството на търговията и земеделието — 89, въ Министерството на народното просвещение — 70, въ Министерството на правосъдието — 41, въ Военното министерство — 24, въ Министерството на обществените сгради, пътищата и съобщенията — 45, въ бюджетарната комисия — 18, въ комисията по Министерството на просвещението — 4. Така щото, всички постъпили заявления отъ 1909 г. до днес сѫ разгледани и по тъхъ сѫ взети, както виказахът, съответните решения. Никакви заявления въ прошетарната комисия нѣма, съ изключение на нова, което г. Добринович е взел и носи въ себе си 15 депа, безъ да благоволи да дойде въ комисията да го докладва. Съ това свършвамъ.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Има думата г. Василь Константиновъ.

В. Константиновъ: Г. г. народни прѣставители! Азъ ще почтаемата прошетарна комисия да напечата онѣзи заявления, които сѫ останали безъ послѣдствие, за да знае народното прѣставителство, кои именно сѫ останали безъ послѣдствие, та да може да се застѫпи за нѣкои отъ тѣхъ.

Министъръ Т. Теодоровъ: Въ списъка ги има.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Има думата г. докладчикътъ.

Докладчикъ Н. Козаревъ: Вие виждате, че има запечатани четири списъка, които сѫ ви раздадени, и въ които сѫ отблѣзани всички заявления. Даже азъ моля да се приложатъ тѣзи списъци къмъ „Дѣржавенъ вѣстникъ“, за да отиватъ въ всички села, та просигнати да видятъ решенията на комисията. Нѣмате още полученъ само списъка № 5, въ който има 146 заявления, оставени безъ послѣдствие, но щомъ дойде отъ Дѣржавната печатница, ще ви бѫде раздаденъ. Всичко е напечатано.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Има думата г. министърътъ на правосъдието.

Министъръ П. Абрашевъ: Г. г. народни прѣставители! Азъ считамъ за нужно да заявя прѣдъ почтаемото Народно събрание, че не можахъ да се подгответъ да отговоря на отправеното къмъ мене запитване по русенската сѣч на 28 февруари 1909 г., тъй като дѣлото се намира въ Военното министерство, и въ Министерството на правосъдието още не е постѫпило. Азъ не можахъ да събера онѣзи съдѣдѣния, които бѣха необходими, за да отговоря на това запитване. Счетохъ за нужно да кажа това, за да се запишне въ протоколитъ.

Второ, отправено ми е на 13 декември един питане отъ г. Петра Пешевъ. На това питане не можахъ да отговоря по-рано, защото трѣбваше да направя нужната справка. Сега съмъ готовъ да отговоря. Ако почтаемото Народно събрание намира за умѣсто да отговоря на това питане въ отсѫтствието на г. Пешевъ, азъ мога да направя това.

Обаждатъ се: Разбира се, че можете.

Министъръ П. Абрашевъ: Съ нѣколко думи само ще отговоря на това питане. Г. Пешевъ ме питаше: „Вѣрно ли е, че Плевенскиятъ окръженъ сѫдъ утвѣрдилъ за общински съдѣдѣни въ с. Долни-Дѣбникъ г. г. Къню Игнатовъ и Д. Пахарски, избрани за такива на 20 февруари т. г., макаръ и да му е било известно, че тия лица сѫ били дадени подъ сѫдъ и че сѫщиятъ сѫдъ по-подирѣ издалъ друго опреѣдѣление, съ което отстранява отъ съдѣдѣта тия лица, защото били дадени подъ сѫдъ?“ Отъ събранитѣ свѣдѣдѣния се оказа, че лицата, за които се отнася питанието на г. Пешевъ, наистина съ опреѣдѣление отъ 7 мартъ сѫдъ били утвѣрдени за общински съдѣдѣни на Долнодѣбнишкия общински съдѣдѣ. При утвѣрдението на избора прокурорътъ е отблѣзълъ прѣдъ сѫда обстоятелството, че тия господи сѫ били дадени подъ сѫдъ по-рано и отстранени като общински съдѣдѣни отъ прѣдипния общински съдѣдѣ. Сѫдътъ, обаче, понеже е билъ съзирантъ съ въпроса за утвѣрдението на избора, со е произнесълъ по него, като е утвѣрдилъ изцѣло общинския съдѣдѣ, а въ това число и тѣзи господи общински съдѣдѣни. По-късно, по дѣлото, заведено противъ тия общински съдѣдѣни, е постѫпило искане отъ прокурора за тѣхното отстранение. Сѫдътъ се е занималъ съ това искане на прокурора и е постановилъ за тѣхното отстранение.

Ето какъ стои въпросътъ по това питане. Азъ считамъ, че дѣйствията на сѫда сѫ съвѣршено правилни. Понеже на сѫда е прѣдстояло да се произнесе по правилността на избора, нѣмаше защо да се занимава и съ въпроса за отстранението на избранитѣ лица за общински съдѣдѣни. Но единъ пътъ съзирантъ сѫдътъ съ въпроса за тѣхното отстранение, негова длѣжностъ е да се произнесе. И той се е произнесълъ утвѣрдително въ смѣсь, че се отстраняватъ тия лица отъ общинския съдѣдѣ. Азъ съмътъ, че тѣзи негови дѣйствия сѫ твърдѣ правилни.

Пита ме г. Пешевъ, да-ли не намирамъ за умѣсто да сезирамъ Върховния касационенъ сѫдъ съ тълкуването на чл. 151 по тоя поводъ. Азъ намирамъ, че по тоя поводъ нѣмамъ никакво основание да сезирамъ Върховния касационенъ сѫдъ съ тълкуването на чл. 151, тъй като не се изтъква никаква противорѣчива практика, за да може да създаде за мене основание да сезирамъ Върховния касационенъ сѫдъ.

Прѣседателствующъ И. Пѣевъ: Слѣдното LI засѣданіе на първата редовна сесия ще стане въ понедѣлникъ на 16 януари 1912 г. — вмѣсто на 15 януари, когато е празникъ, недѣля — съ слѣдующия днесенъ редъ:

1. Първо четене законопроектъ: а) за измѣнение нѣкои членове отъ избирателния законъ; б) за административното правосъдие и в) за построяване сѫдебната палата въ София.

2. Второ четене законопроекта за измѣнение нѣкои членове отъ закона за пенсииѣ по гражданското и военното вѣдомство.

Засѣданіето се закрива. (Ржкоплиѣкане отъ болшинството)

(Закрито въ 11 ч. 30 м. прѣди пладно)

Прѣседателствующъ подпрѣседателъ: **И. Пѣевъ.**

Секретари: { **В. п. Николовъ.**
 { **А. Буровъ.**

Началникъ на Стенографското бюро: **Т. Гълъбовъ.**

(Край на IV-та книга)